

Lutherska Församlingen i Stockholms- och Umeåområdet är två fristående församlingar som enligt sina stadgar är bundna till Bibeln och den lutherska kyrkans bekännelseskriterier. Församlingarna bildades med anledning av Svenska kyrkans avfall från Bibeln och den lutherska bekännelsen. Samtliga medlemmar har lämnat Svenska kyrkan. Församlingarna bildades 1988 och står sedan 1992 i kyrkogemenskap med Evangelisk Lutherska Bekännelsekyrkan (ELBK).

Vi tror att Bibeln är alltigenom Guds ofelbara ord och därför sann i allt vad den talar, och att de evangelisk-lutherska bekännelseskriterierna, samlade i Konkordieboken, är en rätt utläggning och förklaring av Bibelns lära. Därför skall i våra församlingar allt Guds ord förkunnas rent och klart och ingenting läras som står i strid med Guds ord. Genom en rätt förvaltning av nådemedlen, där lag och evangelium predikas och sakramenten förvaltas efter Kristi ord och instiftelse, vill församlingarna med Guds nåd sprida det glada budskapet om syndares frälsning i Jesu Kristi namn.

Till våra gudstjänster, övriga samlingar och läger hälsar vi var och en varmt välkommen!

Lutherska Församlingen i Stockholmsområdet

Gudstjänster och bibelstudier hålls i Stockholm, Norrköping, Rudskoga och på Vikbolandet. Upplysningar om församlingen och dess verksamhet lämnas av Ingemar Andersson, Flottvik, 195 92 Märsta, tel. 08-96 50 13

Lutherska Församlingen i Umeåområdet

Upplysningar om församlingen och dess verksamhet lämnas av Henning Lindmark, Ostvägen 97 D, 906 26 Umeå, tel. 090-18 77 34, eller Tore Karlsson, Hissjö, Pl. 367, 905 91 Umeå, tel 090-382 48.

Predikningar och föredrag

CD/Mp3 med predikningar och föredrag kan beställas från Per-Gunnar Gunnarsson, Sänkdalen, Kättinge, 610 28 Vikbolandet, tel. 0125-320 41. Många predikningar kan även hämtas på vår hemsida, se adress till höger.

Lutherskt Församlingsblad

utges och bekostas med frivilliga gåvor. Den som önskar få församlingsbladet och eventuellt annan information om församlingarnas verksamhet, eller önskar att församlingsbladet sändes till vänner och bekanta kan använda bifogade beställningskort. Om någon önskar understödja församlingsbladets utgivning eller församlingarnas verksamhet, kan bidrag insättas på församlingens **postgiro, 429 67 90 - 1**

Ansvarig utgivare:

Henning Lindmark, Ostvägen 97 D, 902 62 Umeå, tel. 090-18 77 34.

Redaktör:

Ingemar Andersson, Flottvik, 195 92 Märsta, tel. 08-96 50 13.
E-post: ingemar.andersson2@spray.se

Redaktionssekreterare:

Bertil Waldemarson, Skånegatan 5, 602 17 Norrköping. tel. 011-12 66 57.
E-post: bertil@waldemarson.com

Taltidning

Församlingsbladet kan fås som taltidning. Meddela redaktionssekreteraren.

Hemsida:

www.lutherskaforsamlingen.se

E-post:

info@lutherskaforsamlingen.se

ISSN:

1103-8845

LUTHERSKT FÖRSAMLINGSBLAD

Årg. 19

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.

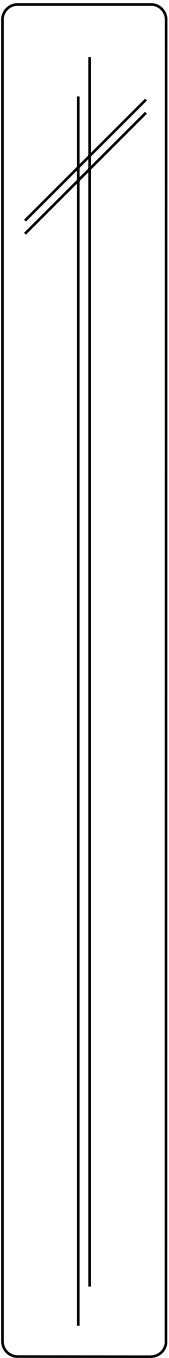
Ps. 119:105

2/2007

Røna mig
med
isop, så att
jag blir røn,
två mig så
att jag blir
vitare än
snø.

Psaltaren 51:9

O Jesu, du min längtan

1. O Jesu, du min längtan,
hur skall jag möta dig?
Du alla frommas trängtan,
drag också in hos mig.
Sänd av ditt ljus en strimma
in i min själ, så jag
Din vilja kan förnimma
och rätt förstå din lag.

3. Jag låg i tunga banden,
men du befriar mig.
Betryckt av skam var anden,
du lyfter den till dig,
upphöjer mig till ära
och ger mig skatter där,
som mott och mal ej tära,
som jordens skatter här.

5. Sist kommer du att döma
den värld, som dömt dig här.
Men du skall ej fördöma
den själ, som har dig kär.
Kom, Jesu, Sol från höjden,
och hämta hem din brud
till ljuset och till fröjden
i himmelen hos Gud.

P. Gerhardt
K. Jonsson

2. Man strödde gröna palmer
i Judaland för dig,
jag hyllar dig med psalmer,
och hjärtat gläder sig.
För dig mitt hjärta grönskar
med lov och tacksamhet,
och tjäna dig jag önskar,
så gott jag kan och vet.

4. Min skuld mig ej förskräcker,
fast den är mycket stor.
Din kärlek övertäcker
den synd, som i mig bor.
Du kommer och mig giver
din frälsning, full och hel.
Det rike, som förbliver,
skall bli min arvedel.

Han har frälst oss och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av det som vi har uträttat, utan i kraft av sitt beslut och sin nåd, som han har gett oss i Kristus Jesus från evighet.
(2 Tim. 1:9)

Om trons rättfärdighet inför Gud tror, lär och bekänner vi enhälligt [- -] att vi fattiga syndiga människor rättfärdiggöres inför Gud, d.v.s. avlöses och frikännes från alla synder och från den välförtjänta fördömsen samt upptages till barn och arvingar till det eviga livet utan någon vår egen förtjänst eller värdighet och utan alla föregående, närvarande och efterföljande gärningar av idel nåd endast och allenast för vår Herre Kristi hela förtjänsts skull och för hans fullkomliga lydnads, bittra lidandes, döds och uppståndelses skull, vilken lydnad tillräknas oss till rättfärdighet. (Konkordieformeln artikel 3.)

Gud väger aldrig din arma tro, En bättre grund finns för frid och ro: Den grund, som lades i Jesu blod, Då han så huld och av hjärtat god Tog på sig hela vår syndamängd Och ibland rövare blev hängd. Se, denna grund det var ej din tro, Men tror du det, får du samvetsro.

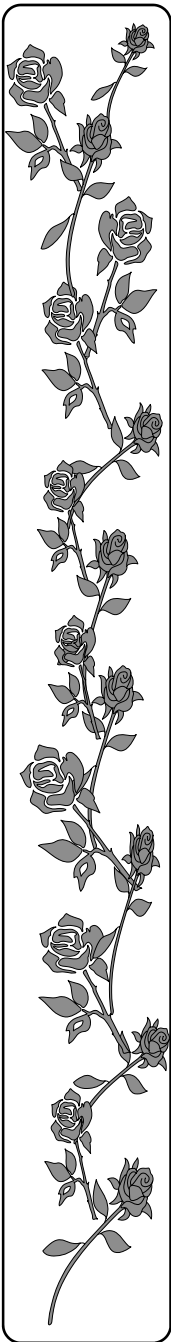
Från skriften "Allt av nåd", Vallberga Ev.-Luth.Församling.

Påskläger i Värmland

Välkomna till PÅSKLÄGER den 20-23 mars 2008 på Vägsjöfors Herrgård i norra Värmland. Lägret inleds på skärtorsdagskvällen med nattvardsgudstjänst kl. 21.00 för medlemmar i LFS och församlingar i kyrkogemenskap. Lägrets offentliga del börjar med gudstjänst kl. 11.00 på Långfredagen och fortsätter sedan till påskdagen med predikningar och föredrag över olika ämnen.

Möjlighet finns för dem som så önskar att under lördagen åka skidor i Hovfjällets alpinanläggning eller i skidtunneln i Torsby. Alternativt program ordnas för övriga lägerdeltagare. De som vill kombinera lägerdeltagande med vinteraktiviteter kan också boka in sig på vandrarhemmet före eller efter lägret.

Utförligt program kommer att finnas på församlingens hemsida www.lutherskaforsamlingen.se
Information kan även fås av Ingemar Andersson, 08-96 50 13.

✠ Bön ✠

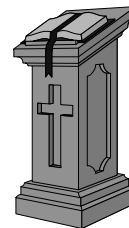
*Bön för Jul och Nyår
ur Luthersk Bönbok.*

Herre Gud, himmelske Fader! Du som genom dina heliga änglar har uppenbart din Son Jesus Kristus för de fattiga herdarna och befallt dem att inte vara rädda utan glad över Frälsarens födelse. Vi ber dig: Fördriv genom din Helige Ande all rädsla ur våra hjärtan och upprätta i oss den rätta, sanna och eviga glädjen. Låt oss ha Herren Kristus som en Frälsare, också när vi är föraktade, fattiga, eländiga och olyckliga här i denna världen. Genom samme din Son, Jesus Kristus, som blivit människa för vår skull, för att han vill hjälpa oss från döden och allt ont och ge oss den eviga saligheten. *Amen.*

* * *

Vi tackar dig, Herre Gud, himmelske Fader, att du låtit din Son ställas under lagen, för att han genom sin fullkomliga lydnad skulle stilla din vrede. Vi ber dig, att du ville genom din Helige Ande upplysa vårt hjärta, så att vi tröstar oss mot våra synder och mot vårt onda samvete med hans lydnad. Låt oss genom din Helige Andes hjälp vara dina lyckliga barn och till sist genom Kristus bli evigt saliga. *Amen.*

(Bokförlaget Reformatio, Malmö)

Salighetens trånga port

*Predikan på söndagen före Domsöndagen 2007
av Ingemar Andersson
Text: Luk 13:22-30*

I bergspredikan talar Jesus om de två portarna och de två vägarna – den vida porten och den breda vägen, som leder till fördärvet, och den trånga porten och den smala vägen, som leder till livet. Och Jesus säger att det är många som går på den breda vägen och få som finner den smala.

I dagens predikotext möter vi Jesus på hans vandring till Jerusalem. Genom städer och byar går hans väg och outröttligt undervisar han om Guds rike där han går fram. En av dem som vandrar med Jesus, som ser hur människoskaror på plats efter plats samlas för att lyssna till hans undervisning, grubblar över den stora frågan om hur alla dessa människor har det inför evigheten. Och så frågar han:

– *Herre, är det bara få som blir frälsta?*

Jesu ord i bergspredikan om portarna och vägarna ger oss *ett* svar. Hur svårt och tungt det än är, så är det ändå en sorglig sanning att många går den breda vägen och slutar i fördärvet, medan de är få som går in genom den trånga porten och vandrar den smala vägen mot frälsning och salighet.

– *Herre, är det bara få som blir frälsta?*

Många är det som tiderna igenom brottats med frågorna om frälsning och fördömelse, om himmel och helvete.

– Om Gud är kärleken, hur kan han då låta de flesta gå förlorade? – Om Gud verkligen vill att alla människor skall bli frälsta,

kan då inte han, som är allsmäktig, frälsa alla?

En del använder sådana frågor som ursäkt för att i förakt vända kristen tro ryggen. De finner inget förnuftigt svar på frågorna, utan ser bara bakom alltsammans en grym Gud, som de varken kan eller vill tro på.

Andra försöker på olika sätt lösa förnuftets dilemma, med ”mänskliga” förklaringar – man menar t.ex. att en del människor kan vara mer andligt sinnade än andra, de gör inte så mycket motstånd, och därför blir de omvända, medan andra är så grovt ogudaktiga att ingen omvändelse är möjlig.

Åter andra förfalskar läran om utkorelsen och förklarar att Gud utvalt somliga till att gå förlorade, trots att Guds ord enbart talar om en utkorelse till frälsning.

Här kommer vårt förnuft ohjälpligt till korta. Vårt förnuft kan inte lösa frågorna om Guds kärlek, hans allmakt, hans vilja att frälsa alla och att så många ändå går förlorade. Det är frågor som går utanför och bortom vårt förstånd och som inte förnuftsmässigt kan förklaras.

– *Herre, är det bara få som blir frälsta? – Kämpa för att komma in genom den trånga porten!* svarar Jesus.

Jesu sätt att svara på frågan skall lära oss något viktigt. Vi skall inte försöka tränga in på Guds område. Allt har han inte uppenbarat för oss. En del frågor får inte något svar här i tiden. Gud har inte gett oss svaret och därmed har han också sagt att vi inte skall grubbla eller spekulera över sådant som han inte uppenbarat, utan ta vara på den uppenbarelse han gett oss. Vi är för små och otillräckliga för att kunna förstå och utforska Gud, hans väsen och hans tankar. Men sin vilja angående människors eviga bästa har han låtit oss veta.

Vi får i Skriften de klaraste besked om hur en människa skall bli salig. Ingen behöver sväva i ovisshet på den punkten. Ingen människa är bortglömd eller utestängd från möjligheten att bli omvänd och frälst. Några exempel:

Jesus kär, min själ bevara!

Kom och låt oss Jesus ära,
Hjärtats tack till honom bära!
lovsångstoner låt oss lära,
kristne alla på vår jord!

Se, vad Gud i dag oss givit:
I hans egen Son är livet.
Mörkrets makter han fördrivit,
han oss för till himlens fröjd.

Vi vårt lov till dig frambära
utav hjärtat till din ära,
för vad du oss vill beskära:
Frid i dig, o Jesus Krist!

Jesu kär, min själ bevara!
Må du själv min glädje vara!
För mig dit, där änglars skara
lovar dig till evig tid!

*P. Gerhardt, A. Nilsson, 1966
(Lova Herren 110)*

Vi önskar våra läsare en
Fridfull Julhögtid
och ett
Välsignat Gott Nytt År
i Jesu vår Frälsares namn.

Samtidigt vill vi tacka för gåvorna
som kommit in under det gångna året.

man honom. ”Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn.”

Stanna nu upp ett ögonblick i julfirandet och betänk, så välsignad du är som känner honom, Guds och Marias Son och vet varför han har kommit till krubban i Betlehem. Du har genom tron fått bli Guds barn och Kristi medarvinge; du har en skatt förvarad i himmelen, där mott och mal inte förstör och tjuvar inte bryter sig in och där ingen inflation urholkar värdet. Glöm aldrig detta, utan gör som Maria: göm och bevara allt detta i ditt hjärta och begrunda det varje dag. Tro och bekänn att du för den nyfödde Frälsarens skull står, inte under vreden och domen, utan under Guds frid och välbehag. Då ger du äran åt Gud i höjden och dig själv den sanna julglädjen, och den ska följa dig hela året, ja hela livet och genom dödens mörka stund in i den himmelska glädjen.

Så låt oss tillsammans med änglarna, inte bara på juldagen utan var dag, prisa Gud, som så älskade oss, att han för oss människor och för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom genom den Helige Ande av jungfrun Maria och blivit människa. Ty genom Jesu födelse blev våra villkor radikalt förändrade: från mörker till ljus, från vrede till välbehag, från död till liv och salighet. Amen.

Herre Jesus Kristus, Faderns enfödde Son, du som föddes för att förena oss med Gud, gör vårt hjärta fritt från allt som står honom emot. Du antog vår mänskliga natur, gör oss delaktiga av din gudomliga natur. Du kom för att göra fiendens makt om intet, låt oss bli förlossade från syndens slaveri och få njuta din frid. Du uppenbarades för att församla Guds förskingrade barn, låt oss få vår lott bland dina utvalda. Du steg ner från det eviga till det förgängliga, hjälp oss från detta dödliga liv till det eviga livet. Du som föddes av jungfrun, förbarma dig över oss och över alla människor. Amen.

Vänd er till mig och bli frälsta, ni jordens alla ändar, ty jag är Gud och det finns ingen annan. Jes. 45:22.

Sök HERREN medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige må överge sin väg, den orättfärdige sina tankar och vända om till HERREN, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall ge mycken förlåtelse. Jes. 55:6-7.

Och det skall ske att var och en som åkallar HERRENS namn skall bli frälst. Joel 2:32.

Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Joh. 3:16-17.

Den som tror och blir döpt skall bli frälst. Mark. 16:16.

Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat. Luk. 19:10.

Det är ett ord att lita på och värt att på allt sätt tas emot, att Kristus Jesus har kommit till världen för att frälsa syndare. 1 Tim. 1:15.

Gud, vår Frälsare, vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen. 1 Tim.2:3.

Sant sjunger psalmförfattaren:

*Till den himmel, som blir allas,
Vilka Kristus höra till,
Ingen är, som icke kallas,*

*Ingen han borttappa vill.
Till hans hjärta en och var
Lika öppen tillgång har.
Samma röst till alla ljuder,
Samma frälsning han dem bjuder.*

Vi får också lika klart av Skriften veta varför människor går förlorade. Förkastar man den frälsning Gud genom Ordet tillbjuder oss, så har man själv ställt sig utanför möjligheten att bli salig. Den som inte kan nöja sig med frälsning av nåd allena, utan all egen förtjänst, går förlorad. Den som skall ha med sig något mer än Kristus och hans förtjänst kommer aldrig in i himlen.

Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn. Joh.3:17-18.

Den som inte tror skall bli fördömd. Mark. 16:16.

Den som förkastar Mose lag skall utan förbarmande dö, om två eller tre vittnar mot honom. Hur mycket strängare straff tror ni då inte den skall förtjäna som trampar Guds Son under fötterna och håller förbundets blod för orent, det blod som har helgat honom, och som smäddar nådens Ande? Hebr. 10:28-29.

– Herre, är det bara få som blir frälsta?

Han sade till dem: *Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Ty många, säger jag er, skall försöka komma in men inte kunna det.*

Att porten kallas trång betyder inte att bara några få lyckas pressa sig igenom. Porten till himmel och salighet har genom Jesus Kristus öppnats på vid gavel för alla syndare. Och vem

gen i ett skriande behov. *”Vi gick alla vilse som får, var och en av oss ville vandra sin egen väg.”* Synden hade gjort människan benägen till det onda och oförmögen till det goda – och därför lagd under döden och den eviga fördömsen. Om detta vittnar också den naturliga lagen och människans eget samvete. Människan vet och känner att hon inte kan bestå inför Gud och hans rättvisa dom. Och detta leder till fruktan och till de många människogjorda religionerna med deras offerväsende och lagiska krav. Inte undra på att herdarna blev rädda.

Men lyssna till ängelns budskap:

”Var inte förskräckt! Se, jag bådär er en stor glädje som gäller hela folket.” Ordet som blev kött var full av nåd och sanning. Ja, hela hans kommande till oss är idel nåd och visar att Gud var mycket mer angelägen om vårt eviga väl än vad vi själva någonsin förstod att vara. *”Så älskade Gud världen att han utgav sin Enfödde Son.”* Nog måste väl även vi stämma in i änglasången: *”Ära vare Gud i höjden!”* Men där stannar det inte; hör hur änglarna fortsätter: *”och frid/fred på jorden”* Nå, inte skulle krig och rykten om krig kom att upphöra, tvärtom: Ni kommer att få höra stridslarm och rykten om krig, säger Jesus. Ja, det kommer t.o.m. att föras krig under åberopande av Jesu namn. Men nu syftar inte änglarnas ord på något avlägset framtida tusenårigt jordiskt fridsrike; änglarna syftar med sin sång på Jesu födelse, på att Fridsfursten är kommen. *”Frid på jorden”* betyder och innebär att vi genom honom som föddes i stallen i Betlehem har visshet om att det råder fred och frid mellan Gud och människorna, mellan den Helige och Rättfärdige och syndaren, eftersom Gud och världen, Gud och människorna, är försonade genom Jesus Kristus, genom honom som idag föddes av jungfrun.

Genom tron på vår nyfödde Frälsare, Jesus Kristus, har vi syndernas förlåtelse och därmed en evig frid, en fullkomlig frid, som ingenting här i världen kan förstöra eller ta ifrån oss. Min frid ger jag er, säger Jesus, inte en sådan frid som världen ger. Det han skänker oss är Guds frid som övergår allt förstånd. Tyvärr är det dock så, att detta lilla barn som föddes under så ringa yttre villkor – och likväl är Konungarnas Konung och Världens Frälsare – honom och hans frid tar många, ja de flesta, inte emot. Öppet eller fördolt förkastar

"I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud." Ordet betecknar här inte något obestämbart, någon princip eller egenskap eller kraft, utan Ordet är en person som både är hos Gud och är Gud. I begynnelsen, dvs. av evighet var han, inte blev. Han är inte skapad, utan han är själv skaparen av allting; världen har blivit till genom honom. "Ni ska finna ett nyfött barn", inte en ängel! Ordet var Ljuset, som kom i världen. I GT omtalas han ibland som "han som kommer" eller "den kommande". Han var i världen och han kom till sitt eget. Med hans eget menas i första hand det gamla förbundets folk, det judiska folket, men i vidare mening är allt hans egendom. Han kom alltså till mänskligheten som sådan. Detta kommande skedde genom att han blev människa. "Och Ordet blev kött", blev människa. Han blev vad han förut inte var, sann människa; men han förblev vad han alltid varit, sann Gud. Så är han alltsedan han föddes av jungfrun Maria, nu och i all evighet Gudamänniskan – ett under inför vilket vi utbrister: O kom låt oss tillbedja! Här ser vi i sanning Gud mitt ibland oss. Neil Armstrong, han som var den förste som satte sin fot på månen, lär ha sagt: "Greater to see, man walk on moon, is to see God walk on earth." (Vad större är, än att se en människa vandra på månen, är att se Gud vandra på jorden.) Vilken djup andlig sanning ligger inte i denna korta mening! Jesu födelse är något vida märkligare än en månfärd. Det är kanske inte så underligt att det har växt fram en hel flora av fromma legender omkring Jesusbarnet, men sådant lämnar vi därefter och går till att betrakta vilken nytta vi har honom.

ALDRIG NÅGONSIN HAR NÅGON
MÄNNISKA HAFT EN SÅDAN UPP-
GIFT SOM JESUS

Ängeln kallade honom en "Frälsare". Han fick namnet Jesus därför att han skall frälsa sitt folk, ja inte bara förbundsfolket utan hela världen. I Jesaja 9 läste vi: "Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus." Varifrån kommer detta ljus? "Ordet var människornas ljus." För människornas skull, inte för änglarnas, lyser Ljuset i mörkret. "Mörkret" det är den syndiga, förlorade och fördömda världen, av vilken vi av oss själva, av vår medfödda natur, är en del. Av detta ljus, av denna frälsning var världen sannerli-

som helst får fritt och för intet gå in i Guds rike. Det är gratis, det är av bara nåd.

Varför skall då många förgäves kämpa för att komma in? Jo, för man har så bestämt för sig att man skall betala såväl inträdesavgift i den trånga porten som vägskatt på den smala vägen. Att allt skulle vara gratis, därför att Frälsaren betalat allt, vill man inte tro. Jag skall väl ändå hjälpa till så gott jag kan – med min ånger, min tro, min bön, mina försakelser, min bibelläsning, min trogna kyrkogång osv. osv.

Men vi har, hur vi än anstränger oss, ingen gångbar lösepenning att erbjuda. Allt vårt är synd, skada och avskräde, och vill vi bli saliga så finns det bara ett sätt: nåd, bara nåd för Jesu Kristi skull.

*Den vägen mig syntes i början för lätt,
som många den ännu lär kalla,
men när man försökt alla övriga sätt
och kommit till korta på alla,
då skall man ock slutligt sig finna därvid
att ha uti Jesus allena sin frid
och blott genom honom bli salig.*

Förvånade skall människor en gång bulta på en stängd himla-port. Oförstående skall de stå utanför, och när de ber att porten skall öppnas, får de svaret: – Jag vet inte varifrån ni är.

– Men vi åt och drack när du var med, och du undervisade på våra gator... – De hade upplevt sådan gemenskap och hans lära hade de ju haft ibland sig...

– Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig... Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem och de följer mig, säger Jesus i Joh. 10.

Men till dessa skall han säga: – Jag vet inte varifrån ni är. Gå bort ifrån mig alla ni som bedriver orättfärdighet...

Deras gemenskap hade Kristus stått utanför och hans lära hade gått deras hjärtan förbi.

Salighetens trånga port hade de ingen erfarenhet av. Den hade de tagit en omväg förbi och därför väntade dem nu en tillvaro i gråt och tandagnisslan, medan Abraham, Isak och Jakob och alla profeterna, tillsammans med människor från alla väderstreck, från jordens alla hörn, ligger till bords i Guds rike.

Vår text slutar med ett allvarligt varningsord:

– *Och se, det finns de som är sist som skall bli först, och de som är först som skall bli sist...*

Så blev det för många bland judarna. De var de första. De var Guds egendomsfolk, bärare av alla löften. Jesus, Frälsaren, föddes mitt ibland dem, vandrade omkring och undervisade om Guds rike och kallade alla till sig.

Judarna skulle först av alla få lyssna till nådens evangelium, så var det bestämt. Men många av dem hatade och föraktade honom, förkastade hans lära och blev så ”de sista”, medan många hedningar tog emot evangelium och blev ”de första”.

Vi, som i så många avseenden blivit så rikt välsignade av Herren, som har allt vad vi behöver i lekamligt avseende, som lever i fred och frihet, som äger Guds ord och får bruka Ordets sakramenten i en gemenskap byggd på Ordets grund, vi hör till ”de första”. Måtte Gud i sin nåd och barmhärtighet behålla oss i trons enfald, så att vi inte, alla hans nådesbevis till trots, hamnar bland ”de sista” som en gång skall utdrivas!

Rubriken över vår text var ”Salighetens trånga port”. För vem passar den porten? Den passar bara för dem som funnit sig vara alldeles opassande. Fattig, syndig, skuldbelastad, utan all rätt att få träda in i Guds rike, som kan hoppas på nåd endast för Jesu skull – för en sådan passar Salighetens trånga port. Den som kommer i Jesu namn och på hans förtjänst, för honom öppnas porten på vid gavel, till Guds rike på jorden och till himlens

och hennes blivande man bodde i Nasaret uppe i Galiléen, men Messias ska enligt profeternas vittnesbörd födas i Betlehem. Hur går nu detta ihop? Vilket vittnesbörd är inte detta om hur Gud leder allt efter sitt rådslut. Genom den världsliga maktens påbud tvingas familjen, trots att Maria är i en långt framskriden graviditet, att lämna sitt trygga hem och bege sig den långa vägen till Betlehem, släktens gamla hemstad. Och där sker nu, i all obemärkthet, något ofattbart stort, ja av världshistorisk betydelse. Så stort att vi kan sätta som ämne för juldagens predikan:

JESU FÖDELSE ÄNDRAR MÄNNISKO- SLÄKTETS EXISTENTIELLA VILLKOR

Vi bör läsa julevangeliet tillsammans med Johannesprologen för att få bilden fullständig av denna unika födelse och dess konsekvenser, vem han är och vad han skall utträta.

ALDRIG NÅGONSIN HAR EN SÅDAN MÄNNISKA SOM JESUS FÖTTES HIT TILL JORDEN

Till det yttre syns inget märkvärdigt med denna födelse. Maria, hans mor, var väl lik andra mödrar och skilde sig inte märkbart från dem – bortsett från det enastående att hon av Gud blev utsedd att föda den utlovade Messias, världens Frälsare, och att hon blev havande utan någon mans medverkan. Och Jesus Kristus föddes liksom andra människor; det finns ingenting i texten som antyder något extraordinärt: ”*hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba*”. Han gick in under våra förhållanden och blev en av oss. Han tog inte på sig änglars natur utan vår människonatur och gick in under våra villkor.

Och likväl firar vi idag något vida mer än en vanlig barnafödelse. ”*Ni ska finna ett nyfött barn...*” Men när herdarna kommer och ser på Jesusbarnet, ett litet hjälplöst spädbarn, så är han inte bara några timmar gammal (eller mer exakt, så hade han inte blivit till och börjat sin existens nio månader tidigare). Tvärtom, han hade alltid funnits till; han var av evighet. Det finns bara en som är den Evige, Gud själv.

Kristi födelsess fest

Julbetraktelse av Åke Malander

Ett barn varder oss fött, en son bliver oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila; och hans namn skall vara: Under, Rådgivare, Veldig Gud, Evig fader, Fridsfurste.

Sjung till Herrens ära en ny sång, ty Herren har gjort under.

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande, såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara, från evighet till evighet. Amen.

Låt oss bedja:

Vår Herre Jesu Kristi Fader vi tackar dig för att du nu låter oss än en gång fira minnet av din käre Sons födelse. Låt frid och glädje prägla högtiden. Låt alla trogna hjärtan innerligt få fröjda sig över att Herren Kristus har velat träda in i vårt arma människosläkte och bli vår broder. Var oss nådig för Frälsarens skull och välsigna julens fest för oss och för alla människor. Amen.

Från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivas. Detta påbud skulle visa sig få en betydelse långt utöver vad Augustus kunde föreställa sig. I Israel, som ju också stod under romersk överhöghet och därmed berördes av skattskrivningen, väntade man på sin utlovade Messias. Och se, nu har en ärkeängel uppenbarat sig för en jungfru i Nasaret och bebådat hans födelse. Så skall det gå i uppfyllelse vad som står skrivet: Se, jungfrun skall bli havande och föda en son och hon skall ge honom namnet Immanuel, det är Gud med oss, Gud mitt ibland oss. Och jungfruns namn var Maria. Här finns dock ett frågetecken. Maria

salighet.

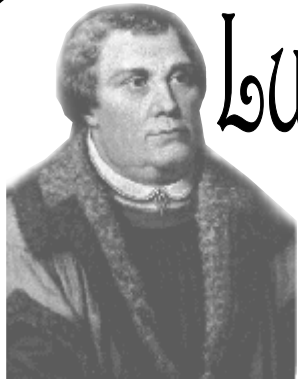
Och på den grunden, men endast på den – Jesus och hans förtjänst – blir syndaren en bland de tusenden och åter tusenden, som i vita, fotsida kläder en gång står inför tronen, lovprisande Gud och Lammet.

Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst. Joel 2:32. Amen.

Den fria gåvan kom efter mångas överträdelser och ledde till ett frikännande. Rom 5:16

Din Frälsare har bytt med dig. Din synd har blivit hans och hans rättfärdighet din. Försoningen är grunden till alltsammans. Genom den borttogs din synd, så att Gud nu inte mer vill komma ihåg dina synder. Du blev i Kristi död fullkomligt rättfärdigad ifrån din synd. Du blev fullständigt friköpt från lagens förbannelse den dag då Kristus blev en förbannelse för dig. Detta vanns i Kristi död. Då förvärvade han förlösningen genom sitt blod. – Men jämte detta får du hela arvet, som testamentsgivaren förvärvade med sin rena, heliga levnad på jorden. Du har ärvt synden och döden av den förste Adam, du får ärva rättfärdighet och liv av Kristus, såsom så tydligt står att läsa i Rom 5:7-19. Där sägs oss tydligt, att Kristi rättfärdighet blivit vår rättfärdighet och hans lydnad vår lydnad. Och liksom vår synd blev hans genom tillräknande, så blir hans rättfärdighet vår genom tillräknande.

G. A. Beskow i "Nåd för nåd"

Luther har ordet

Nåd vare med er och frid
från Gud vår Fader och
från Herrøn Jesus Kristus.

Gal 1:3

Kristi rättfärdighet är oändligt mycket större än min synd. Hans liv äger outhärligt mycket mera kraft än min död, ty han är livet självt, och allt liv har sitt ursprung i honom. Därför försvinner min död i hans liv, min synd i hans rättfärdighet, min fördömelse i hans salighet.

* * *

I Kristus är vår död sannerligen icke någon död utan en kort och skön sömn. Vi skall såsom på en vilobädd, fria från allt detta livets jämmer och vedermöda, från synden och den verkliga dödsnöden, ett litet ögonblick ljuvligt vila, till dess den tid kommer, då Herren med alla sina kära barn skall uppväcka oss och kalla oss in i sin eviga glädje.

* * *

Då hjärtat blivit intaget av evangelium, fästes det genom Ordet vid Kristus och föres helt stilla ur helvete och synd. Själven känner emellertid fortfarande synden och menar sig ännu vara i nöd, och så påbörjas en kamp, i det att känslan strider med Anden och tron.

Tron har den arten att hon låter förnuft och känsla fara, Hon tillsluter ögonen och ger sig genom liv och död på blotta Ordet.

Känslan däremot går inte längre än hon med förnuft och yttre sinnen kan fatta.

Så kämpar känslan emot tron, och tron emot känslan. Ju mer tron i denna kamp tilltar, desto mer avtar känslan, och tvärtom.

De kristnas rättfärdighet består inte i deras gärningar, hur heliga de än är, utan Gud är den som rättfärdiggör. Vi däremot kan intet göra än att lyssna. [---]Den som vill bli rättfärdig inför Gud, den får inte göra något annat än att lyssna till och tro, det som Herren säger honom. För genom ett sådant hörande får man glädje.

* * *

Du hör till dem som har fallit i synd genom Adams fall. Då hör du också till dem som Kristus återlöst. Nu skall du till alla ord om Kristus föga det lilla ordet *vår*. "Jag tror på Jesus Kristus, *vår* Herre, *vår* korsfäste, *vår* uppståndne Herre". Han är allas *vår* Herre, tillhör oss alla. Och bland dessa alla finns också du. Dessutom har han blivit en Kristus, *vår* återlösning från synd och död, för att den Helige Ande skall göra oss till nya människor så att vi dör från synden och lever för rättfärdigheten, så att vi får börja vårt nya liv och växa till medan vi är här på jorden och sedan fullkomnas där hemma.

* * *

Ingen människa, inte den allra heligaste, inte ens ängeln Gabriel, skulle kunna göra synden, döden och fördömsen om intet och i stället förvärva rättfärdighet, liv och välsignelse av Gud. Eftersom Skriften alltid erkänner att det är Kristus som gör detta, så förstår vi att han är den sanne Guden, Om jag tror att det är bara en människa som lidit för mig så är Kristus en svag frälsare, en som själv behöver en frälsare. Men om jag tror att Kristus både som sann Gud och sann människa dött för mig så väger detta många gånger mer. Det slår ned alla synder, döden, helvetet, all nöd och allt lidande.

* * *

För mig sitt liv, sitt dyra blod
Han ville icke spara,
att för den dom, mig förestod
jag måtte tryggad vara.
Han blev hos Gud min löftesman,
uti hans död min synd försvann:
Så är jag salig vorden.

Martinus Luther